

1. תלמוד בבלי מסכת עירובין דף לח עמוד א – עמוד ב

משנה. רבי אליעזר אומר: יום טוב הסמוך לשבת, בין מלפניה ובין מלאחריה - מערב אדם שני עירובין ואומר: עירובי בראשון למזרח, ובשני למערב. בראשון למערב ובשני למזרח, עירובי בראשון, ובשני כבני עירי, עירובי בשני, ובראשון כבני עירי. וחכמים אומרים: או מערב לרוח אחת, או אינו מערב כל עיקר. או מערב לשני ימים, או אינו מערב כל עיקר. תנו רבנן: עירב ברגליו ביום ראשון - מערב ברגליו ביום שני, נאכל עירובו ביום ראשון - אין יוצא עליו ביום שני, דברי רבי. רבי יהודה אומר:

הרי זה חמר גמל. רבן שמעון בן גמליאל ורבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומרים: עירב ברגליו בראשון - אין מערב ברגליו בשני, נאכל עירובו ביום ראשון - יוצא עליו בשני. אמר רב: הלכה כארבעה זקנים הללו, ואליבא דרבי אליעזר דאמר: שתי קדושות הן.

2. תוספות מסכת עירובין דף לח עמוד א

ולכך צריך לתרץ משום הכנה תדע דהכנה נמי שייך בעירובי חצירות דהא רב פוסק בשמעתין כר' אליעזר דשתי קדושות הן ורב גופיה פסיק בריש פרק ב' דביצה (דף טז): דהלכה כת"ק דאמר יום טוב שחל להיות בע"ש אין מערבין לא עירובי תחומין ולא עירובי חצירות וכיון דשתי קדושות הן אמאי אין מערבין ע"כ משום הכנה ומיהו התם דקאמר רבי מערבין עירובי חצירות אבל לא עירובי תחומין מ"ט דמדשרי עירובי חצירות משמע דלית ליה הכנה וא"כ למה אין מערבין עירובי תחומין ולמאן דאסר למקני שביתה בשבתא ניחא אבל למאן דשרי קשה ושמא י"ל דבהכי פליגי רבי ורבנן דרבי סבר לא שייך איסור הכנה בעירובי חצירות כיון דביום טוב שרי להוציא מחצר לחצר. משום הכנה - איסור הכנה דאורייתא היא...

3. תוספות מסכת ביצה דף טז עמוד ב

רבי אומר מערבין עירובי חצירות אבל לא עירובי תחומין - תימה הא רבי ס"ל בפרק בכל מערבין (עירובין דף לח: ושם) דשבת ויו"ט קדושה אחת היא וא"כ היכי מערבין עירובי חצירות מ"ט לשבת ויש לומר דאדרבה היינו טעמא הכא דרבי דהא דאית ליה קדושה אחת הן היינו בדבר האסור לעשות ביום טוב כגון תחומין אסור לעשותם ביום טוב בשביל שבת דהא קדושה אחת הן אבל בשביל שקדושה אחת היא לא אסרינן דבר המותר לעשות ביום טוב עצמו כגון לטלטל בחצרו לעשות ערוב בשביל שבת.

4. רבי עקיבא איגר מסכת ביצה דף טז עמוד ב (אחרי שהוא מתרץ כתוספות)

והטעם י"ל כיון דביו"ט מותר להוציא מחצר לחצר א"כ לגבי ע"ח הוי כחול, ול"ש ביה לומר דקדושה אחת היא עם שבת, בזה אמרו וא"א אסורו בדבר המותר לו, דכיון דמותר לדבר זה הרי אין בו קדושה לענין אותו דבר,

5. חידושי הרשב"א מסכת ביצה דף טז עמוד ב

י"ט שחל להיות בערב שבת אין מערבין לא עירובי תחומין ולא עירובי חצירות. פי' ולא מיבעיא לרבנן דרבי אליעזר דאמרי בפ' בכל מערבין (ל"ח א') דיום טוב ושבת קדושה אחת הן דכיון שכן אסור לפי שאין מערבין בחצי היום. אלא אפילו לר' אליעזר דאמר דב' קדושות הן אסור וכדאמרו ליה התם רבנן לר' אליעזר אי אתה מודה שאין מערבין ביום טוב לשבת אמר להם אבל א"כ קדושה [אחת היא] אמר להם משום הכנה. ואף על גב דק"ל דתחלת היום קונה עירוב ולא סוף היום ושבת מכינה לעצמה וכדתנן התם מוליכו בראשון ומחשיך עליו ונוטלו ובא לו בשני ומחשיך עליו ואוכלו התם בפת ראשון אי נמי במערב ברגלו שאינו צריך לומר כלום ואינו נראה כמכין בשבת אבל בפת אחרינא נראה כמכין ואסור.

6. חידושי הרשב"א מסכת עירובין דף לח עמוד א

רבנן דהתם לאו רבנן דהכא נינהו דרבנן דהכא מיסר אסרי כדאמרי ליה לר' אליעזר אי אתה מודה שאין מערבין מיו"ט לשבת אלמא לדידהו נמי אסור כנ"ל,

7. שולחן ערוך אורח חיים הלכות יום טוב סימן תקכח סעיף ב

יום טוב שחל להיות בע"ש, אין מערבין לא עירובי חצרות ולא עירובי תחומין (אפילו אם הניח ערוב תבשילין) (ר"ן פ"ב דביצה);

8. משנה ברורה סימן תקכח ס"ק ג

אפילו וכי ע"ת - דעירובי תבשילין אינו מתיר אלא לתקן צרכי סעודה לצורך מחר:

9. ראש יוסף מסכת ביצה דף טז עמוד ב

מערבין עירובי חצרות דמותר לו ב"ט. אף על גב הוצאה שלא לצורך כלל אסור גם ב"ט. מ"מ העיקר שמערבין הוא לצורך. וזה מותר ב"ט ולא הזכיר בכאן שיתופי מבואות ויבואר בפריי א"ה:

10. צ"ח מסכת ביצה דף טז עמוד ב

שם מפני שאתה אוסרו בדבר האסור לו. ויש לדקדק לדעת הרשב"א בבית מועד שער ג' אות ז' שגם ב"ט יש עירובי חצירות לדבר שאין בו צורך היום כלל,

11. שולחן ערוך אורח חיים הלכות יום טוב סימן תקיח סעיף א

מתוך שהותרה הוצאה לצורך אכילה, הותרה שלא לצורך, כגון קטן ולולב וספר תורה וכלים. הגה: הצריכים לו קצת, או שמתירא שלא יגנבו או שאר פסידא

12. שיטה מקובצת מסכת ביצה דף טז עמוד ב

כיון דטעו בה רבים קלקולא הוא. ומכאן למדנו שמצוה לערב עירובי חצרות ושתופי מבואות כדי לשמור הרבים מקלקול וכל שכן אם הורגלו בדבר.